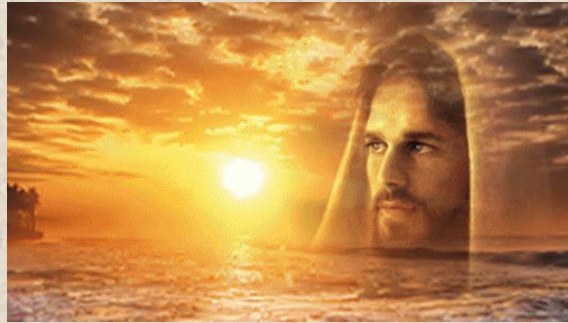

DE WEDERKOMST EN DE BRUILOFT

In Bijbelse zin is het huwelijksverbond symbolisch **een verbond** tussen God en mens. Het is geen sacrament of nergens lezen wij over een kerkelijke inzegening. Het lichamenlijk genot bij man en vrouw staat als voorbeeld voor een liefdevolle verbinding van God en de mens. Voor seks in het huwelijk gaat men zich normaal afzonderen, **afzonderen** is een vorm van "heiligen". (kidoesjin) Het huwelijk is niet alleen door God ingesteld, maar Gods bedoeling keert telkens terug in de Bijbel als een vergelijken van het "verbond" met Zijn volk Israël. Israël werd in zijn jeugd, uit Egypte verlost, afgezonderd naar de woestijn. Jeremia beschrijft die tijd als "**uw bruidstijd**" (Jer.2:2) Er is ook een groot verlangen van Christus naar zijn bruid en omgekeerd. Voor ongelovigen is dit een mysterie. **Wedergeboren** christenen kennen en begrijpen bepaalde geheimenissen welke God hen toevertrouwde. (1 Cor.4:1)

Een hemelijk huwelijksverbond?

31 *Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot een vlees zijn.* 32 **Dit geheimenis is groot, doch ik spreek met het oog op Christus en op de gemeente.** Efeze 5

2 Cor 11:2 *Want ik ben ijverig over u met een ijver Gods; want ik heb u toebereid, om u als een reine maagd aan een man voor te stellen, namelijk aan Christus.*

Jezus gebruikte regelmatig gelijkenissen met het **huwelijksverbond**, daarbij dienen wij rekening te houden met de Joodse gebruiken om de achterliggende profetieën beter te kunnen begrijpen. Het oude verbond toont aan hoe God zichzelf ziet als een liefdevolle bruidegom. Hij kijkt naar Israël als zijn bruid, doch dit is niet letterlijk op te vatten, maar wijst duidelijk naar **een liefdevolle relatie**. Het woord bevestigt dit als volgt in **Exod.6**, daar maakt God duidelijk dat Hij dit volk heeft uitverkoren als Zijn volk, en wil hun God zijn. Het lijkt wel op een liefdesverklaring.

In **Deut.10:20** Hier vraagt God dat ze Hem zouden aankleven, (aanhangen) dit is het eens met Hem worden. Wie in het huwelijk wil treden moet het eerst "eens" worden met zijn partner, dit is een normale voorwaarde. Wie tot geloof komt, is het "eens" geworden met de levende God. Het zaad is de Bijbel, en het viel in goede aarde, (Luc.8:8) bij die mensen van goede wil, "*mensen des welbehagens*" (Luc.2:14)

“Israël werd de Zijne!”

8 Toen kwam Ik voorbij u en zag u, en zie, de tijd der liefde was voor u gekomen; Ik spreidde de slijp van mijn kleed over u en bedekte uw naaktheid, Ik ging onder ede een verbond met u aan, luidt het woord van de Here Here; **zo werdt gij de mijne.**Ezechiël 16

17 Ja, Ik zal de namen der Baals verwijderen uit haar mond; hun naam zal niet meer genoemd worden. 18 Te dien dage zal Ik voor hen een verbond sluiten met het gedierte des velds, het gevogelte des hemels en het kruipend gedierte der aarde. Dan zal Ik boog en zwaard en oorlogstuig in het land verbreken, en hen veilig doen wonen. 19 **Ik zal u Mij tot bruid werven voor eeuwig: Ik zal u Mij tot bruid werven door gerechtigheid en recht, door goedertierenheid en ontferming;** 20 **Ik zal u Mij tot bruid werven door trouw;** en gij zult de Here kennen. Hos. 2

Hier werd ook Israël beschreven als de bruid. Doch Israël pleegde wel echtbreuk of overspel, en vergat hun God. (Jer.2:32) Dit wijst op afgoderij, daarom bestraft God allerlei geestelijk overspel. De duivel zoekt sluw om ook aanbeden te worden, via muziek, overspel, vrijheid, wetteloosheid, kinderoffers aan afgodsbeelden, waarvan de namen geregeld veranderen. Let op het aanwakkeren van begeerten, hebzucht, onreinheid, dit is ook afgoderij. (Col.3:5)

(Matth.7:23, 2 Thess.2:3) (1 Joh.3:4) Ook in het nieuwe verbond, als Zijn aangenomen kinderen na hun wedergeboorte, blijven kleven aan allerlei kerkelijke tradities, compromissen met valse godsdiensten om Babel te bouwen, on-Bijbelse leringen en allerlei bijgeloof.

JEZUS GEBRUIKT DE HEBREEUWSE HUWELIJKSTRADITIE.

Wij verwijzen graag naar het oude verbond om deze huwelijkstraditie beter te begrijpen. Daarom gebruikte Jezus soms het oude verbond om lering te geven aan zijn discipelen, aangaande Zijn komst en wederkomst! Hij **hernieuwde** het oude verbond op het laatste avondmaal en dit voor Jood en Griek. Jezus was gekomen omwille van dit oude huwelijksverbond met Zijn volk, Hij wil het Zijn volk vergeven. Je kunt het zien als een nieuw huwelijksaanzoek **uit genade.**

Wie is nu de bruid?

11 Hij kwam tot het zijne, en **de zijnen hebben Hem niet aangenomen.** 12 Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, **hun, die in zijn naam geloven** Joh.1

Zal God als het ware hertrouwen? Zou Hij overspelig Israël nu laten vallen? Zijn liefde werd door Zijn volk afgewezen. Neemt Hij nu de gemeente als nieuwe bruid? Wie is nu de vrouw, de bruid met smetteloos fijn linnen? Wie zijn de genodigden voor het bruiloftsmaal des Lams? (Openbar.19)

God heeft een bruid in het oude verbond, Israël! God zegt het zelf door de mond van Hosea: *Ik zal u Mij tot bruid werven voor eeuwig:* Hier kunnen wij Gods woord niet veranderen! Jezus is genadig voor het overspelig Israël en zal haar opnieuw als bruid aanvaarden. De heidengemeenten zijn ook als de bruid in het nieuwe verbond, wij zijn de schapen van de "andere stal" (Joh.10) Dus **allen die Hem als Messias blijven verwachten** behoren Hem toe "als" de bruid.

10 Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven

verwachten, zal ook **Ik u bewaren voor de ure der verzoeking**, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen. Openbar.3

*9 Want zelf verhalen zij van ons, hoe wij bij u ontvangen zijn en hoe gij u van de afgoden tot God bekeerd hebt, om de levende en waarachtige God te dienen, 10 en uit de hemelen zijn Zoon te **verwachten**, die Hij uit de doden opgewekt heeft, Jezus, **die ons verlost van de komende toorn.** 1 Thess.1*

De gemeente is al in ondertrouw!

Wij kijken even naar de betekenis van de bekertjes op het **Pesach**, met in feite ook een huwelijksbeker. Wat gebeurde er bij de maaltijd van de ondertrouw? Daar werden er overeenkomsten gemaakt, waarbij de vader van de bruidegom aanwezig was, in feite de leidende persoon was, met geschenken, alle benodigdheden en een bruidsschat. **Deze bruidsschat** werd gegeven als het meisje akkoord ging. Na de maaltijd van de ondertrouw, werd een **eerste beker** gedronken door de man, dit betekende, zijn vraag om te huwen.

De **tweede beker** werd aangeboden aan het meisje, zij kon kiezen drinken of laten voorbijgaan. Bij het drinken bevestigde zij haar akkoord. Zij werd meteen eigendom van de bruidegom, en de bruiloft zou een tijd later volgen. Wie in ondertrouw is behoort de bruidegom toe. U bent gekocht en betaald. Wie de beker van Jezus drinkt, aanvaard Hem als bruidegom. (1 Cor.6:20) Dat is wat Jezus deed toen hij de derde beker nam en sprak:

*29 Doch Ik zeg u, Ik zal van nu aan voorzeker niet meer van deze vrucht van de wijnstok drinken, tot op die dag, dat Ik haar **met u nieuw zal drinken in het Koninkrijk mijns Vaders.** Matth.26*

Deze beker van het **nieuwe** verbond was **de derde** wijnbeker op het avondmaal, symbool voor vergeving van alle zonden door Jezus bloed, en een uitnodiging tot ondertrouw. Wie dan van de beker dronk, aanvaarde de ondertrouw, dat was een ernstige zaak.

Wie zal op de bruiloft zijn?

Jezus is de bruidegom, en allen die in Hem geloven, zullen de bruiloftsgasten zijn. (Matth.9:15) Jezus maakte duidelijk dat hij later de beker opnieuw met hen zou drinken, daar bedoelde hij **de beker op het bruiloftsfeest van het Lam**.

Allen die geloven in de beker van de genade zullen **de vierde beker** drinken met de bruidegom in het koninkrijk der hemelen, dit is boven!

Bij een ondertrouw werd de vierde beker bij de verloofde achtergelaten, zijn verloofde mocht zich al na deze maaltijd "zijn vrouw noemen". Voor al wie de beker op het avondmaal drinken, moeten weten dat er een vierde beker staat te wachten tot de dag dat de bruidegom Jezus komt. Het lichaam onderscheiden is beseffen in ondertrouw te zijn met Christus, twijfel of respectloos drinken anders kan dit kwalijke gevolgen hebben. (1 Cor.11:28,30)

Wanneer komt Hij terug?

*36 Doch van die dag en van die ure weet niemand, ook de engelen der hemelen niet, ook de Zoon niet, **maar de Vader alleen**.Matth.24*

Dat weet Jezus ook niet! Waarom niet? In de tijd van Jezus was het zo dat **de vader** van de bruidegom, de bruiloftsdag vaststelde, waarbij dan alles voor het feest klaar was, en de bruidegom onverwacht, mocht vertrekken om zijn lang wachtende bruid **snel** op te halen.

Het signaal of teken kwam wel van de bruidegoms vader!

De bruid was klaar en enkel waakzaam en wachtende op de avond van het grote bruiloftsfeest. Ze hoorde enkel geruchten toen het naderde.

Christenen kregen de H. Geest als onderpand van God de Vader, dit als voorbereiding tot de bruiloft. (2 Cor.1:22) De voorbereiding: De bruid reinigt zich met het waterbad van het woord. (Joh.8:32) Een doop als een gebed van een goed geweten. Zij droeg een sluier, als een teken dat zij reeds gekocht en betaald was. Ze liet zich niet meer beïnvloeden door andere mannen, andere godsdiensten, theorieën of filosofie.

16 want de Here zelf zal **op een teken**, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; 17 daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet **in de**

lucht, en zo zullen wij altijd met de Here wezen. 1 Thess.4

Tien maagden.....

In deze **vergelijking** welke Jezus maakt, gingen deze maagden de bruidegom tegemoet ten hemel of hemelwaarts! Doch wij lezen dat ze allemaal in slaap waren gevallen. In slaap vallen is als sterven, zoveel christenen zijn gestorven in de hoop deel te hebben aan de opname. Wie slaapt is zich niet bewust van tijd. Wat ze nodig hadden was licht op hun pad, en emmers met olie voor hun fakkels.

105 Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad.Ps.119

Vijf maagden vonden de weg naar de bruiloftszaal niet op tijd, ze hadden geen licht of inzicht en werden verrast. Ze hadden wel een lamp, een uiterlijk teken, maar geen olie, geen Geest. Ze hadden geen profetisch inzicht, noch voldoende Bijbelkennis! De deur van de feestzaal ging dicht, de genadetijd was plots voorbij. Zij blijven op aarde, doch de bruid en de bruidegom zijn een tijd niet meer op aarde, tot de zichtbare wederkomst. (Openbar.18:20,23) Na het duizendjarige vrederijk komt het nieuwe Jeruzalem, dat is de bruid van het Lam! (Op.21:9)

